

Warszawa, dnia 29 czerwca 2023 r.

Egz. Nr 3.

ZG NSZZ FSGF -II/.../XI/2023

2023-06-29
M. Pruski

Pan Mariusz KAMIŃSKI
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

/do wiadomości/

Pan gen. dyw. SG Tomasz PRAGA
Komendant Główny Straży Granicznej

Szanowny Panie Ministrze!

Działając w imieniu Zarządu Głównego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy Straży Granicznej i tym samym na podstawie § 7 ust. 3 i § 9 ust. 2 Statutu NSZZ FSG uchwalonego w dniu 26 lutego 2021 roku, niniejszym zwracamy się z **wnioskiem** o podjęcie czynności zmierzających do uchylenia przepisów Ustawy o Straży Granicznej (dalej: ustawa SG) tj: [1] art. 37e ust. 1 pkt 3 (zakaz mianowania na wyższe stanowisko); [2] art. 91 ust. 1b pkt 1 (zakaz udzielania wyróżnień); [3] art. 117 d ust. 6 pkt 2 (zakaz przyznania świadczenia motywacyjnego).

Uzasadnienie

Wyżej wymienione przepisy dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej są krzywdzące dla funkcjonariuszy, albowiem powodują *de facto* sankcje wobec funkcjonariuszy, którym wina nie została udowodniona, co stoi w sprzeczności z konstytucyjną zasadą domniemania niewinności.

W tym miejscu wskazać należy, iż przepisy dotyczą funkcjonariuszy, wobec których prowadzone jest postępowanie dyscyplinarne, a których wina nie została stwierdzona prawomocnym orzeczeniem. Mamy zatem do czynienia z sytuacją pozbawiania funkcjonariuszy, którym wina nie została udowodniona należnych im świadczeń, awansów czy wyróżnień na podstawie jedynie podejrzenia popełnienia deliktu dyscyplinarnego.

Wskazane przepisy mają charakter sankcji bezwzględnej, bez zróżnicowania okoliczności, natomiast wyróżnienia czy awanse, z samego swojego charakteru stanowią decyzje uznaniową -

zatem nic nie stoi na przeszkodzie, aby przełożony o nich decydujący brał pod uwagę również ewentualne prowadzone postępowanie dyscyplinarne.

Nietrudno sobie wyobrazić sytuację, w której przeciwko funkcjonariuszowi prowadzone jest postępowanie karne dotyczące jego życia prywatnego, np. wypadku drogowego, w którym wina jest wątpliwa. Nie ma przeszkody, żeby nie został on w tym okresie mianowany na wyższe stanowisko, jeżeli jest to korzystne dla służby.

Powyższe ma również swoje odzwierciedlenie w stanowisku Sądu Najwyższego, który to w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 28 września 2006 roku, sygn. I KZP 8/06, wskazał, iż niektórych przestępstw nieumyślnych, niepolegających na naruszaniu równocześnie zakazów lub nakazów wynikających ze stosunku służbowego bądź na uchybieniu najszerszej rozumianej godności urzędu, wręcz nie powinno się uznawać za przewinienia dyscyplinarne.

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 27 lutego 2001 r., sygn. K.22/00, wskazał, że zasada domniemania niewinności bez żadnych ograniczeń odnosi się do postępowania dyscyplinarnego. Zasada ta może się więc odnosić do wszelkich postępowań, których celem jest poddanie obywatela ukaraniu lub sankcji, co ma miejsce w przypadku postępowań dyscyplinarnych.

Domniemanie niewinności gwarantuje obwinionemu odpowiednie traktowanie w sytuacji podejrzenia popełnienia deliktu dyscyplinarnego. Ściśle wiąże się z ochroną godności i wolności człowieka (art.30 konstytucji).

W ujęciu konstytucyjnym domniemanie niewinności stanowi nie tylko regułę dowodową, ale i kwintesencję jednej z kluczowych zasad ładu prawnego w Rzeczypospolitej.

Zasada domniemania niewinności, odnoszona jest - jak już stwierdzono powyżej również do postępowania dyscyplinarnego. Zobowiązuje organy procesowe do właściwego stosunku wobec obwinionego i ma na celu uniknięcie sytuacji, gdzie karę poniosłaby osoba, która nie popełniła zagrożonego karą czynu. Wskazywane przepisy ustawy SG (art. 37e ust. 1 pkt 3, art. 91 ust. 1b pkt 1, art. 117 d ust. 6 pkt 2 ustawy SG) stanowią zakazy, skutkujące pozbawieniem funkcjonariusza różnego rodzaju świadczeń, nie realizując żadnych innych funkcji. Prowadzą więc do sytuacji, w której fakt prowadzenia postępowania dyscyplinarnego, którego wszczęcie możliwe jest na podstawie podejrzenia niedookreślonego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego (w tym również czynów nie mających związku ze służbą), stanowi poważną dla funkcjonariusza sankcję. Sankcja ta jest dotkliwa, albowiem, jak wskazują dane pozyskane z oddziałów SG prawie 50% postępowań dyscyplinarnych (a w jednym z oddziałów (podlaskim) ponad 70%) nie kończy się ukaraniem funkcjonariusza. Zatem prawie połowa funkcjonariuszy, wobec których prowadzone jest postępowanie dyscyplinarne jest karana odebraniem możliwości awansu w stopniu,

stanowisku, pozbawiana jest nagród czy innego rodzaju wyróżnień czy dodatków do uposażenia, pomimo braku ku temu podstaw.

Mając na uwadze powyższe, wyrażamy nadzieję, że propozycje uchylecia wskazanych przepisów ustawy SG spotkają się ze zrozumieniem, zainteresowaniem i życzliwym przyjęciem przez Pana Ministra. Jednocześnie deklarujemy pełną gotowość i chęć współuczestnictwa w pracach legislacyjnych nad zmianami we wskazanym w niniejszym piśmie zakresie. Jesteśmy otwarci także na inne propozycje, które będą gwarantem realnego domniemania niewinności funkcjonariusza, wobec którego prowadzone jest postępowanie dyscyplinarne.

Łącząc wyrazy szacunku, proszę o udzielenie odpowiedzi w przedmiotowej sprawie.

2 powołaniem

PRZEWODNICZĄCY
Zarządu Głównego
Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego
Funkcjonariuszy Straży Granicznej

mpstsg Marcin KOLASA